

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Series Episcoporum Archiepiscoporum Et Electorum
Moguntinorum, Trevirensium Et Coloniensium**

Kolb, Gregor

Rottwilae, 1725

VD18 12054054

Seclvm XI.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64326](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64326)

SERIES
ARCHIEPISCOPORVM SIMVLQVE
ELECTORVM COLONIAE.

PERIODUS III.
SECVLVM XI.

XXXVIII. D. HERIBERTVS, XVII. ARCH.
I. ELECTOR.

INter Imperii Septem - Viros à Gregorio V. Pontifice, & Ottone III. Imperatore providè constitutos venit meritò D. Heribertus, natus Rottenburgi ad Tubarum in Franconia Comes, Henrici Episcopi Herbipolensis frater Germanus. Dum in Archipræsulem Coloniae est electus à Canonicis, Beneventi agebat in Italia in rebus cunctis præstò adfuturus Ottoni Cæsari, qui nuntiis ex Germania allatis rei certior factus, absentium Heriberto hanc brevem misisse fertur epistolam Augusta manu exarata: *Otto Imperator Augustus sola Dei gratiâ, Heriberto Archilogothete gratiam suam & Coloniam & Pallii cubitum unum vale.* Romam Benevento profectus, & Pallio exornatus Heribertus rediit Coloniam, primò parùm gratus D. Henrico Ottonis III. Successori, eò quòd Heribertus dissidentibus ab Henrico partibus favere nosceretur, & relicta ab Ottone Imperii insignia æquo tardiùs Henrico tradidisset. Accessère non modici momenti argumenta alia, quibus persuasus Imperator, & veluti existimabat, jure iratus, aut Electorem castigare, aut penitus Sede pellere meditabatur, quod ipsum fradebant inimici multi. *At secundum quietem videre sibi præsentem visus Antistitem oris & vestis majestate Augustum affarique: cave Imperator in hunc conservum meum*
Heri-

Heribertum gravius quicquam aut statuas aut designes; nec ipsius unice Deo carum caput esse acceptumque nescias; quare si quicquam erga eum fueris commertus, quod nolles, ejus haud dubie erit severa tibi quandoque reddenda ratio. Haftenus Brovverus, & ferè similia habet Kranzius in sua Saxonia pag. 97. hisce verbis claudens de Cæsaris & Archipræsulis causa narrationem: Inde Imperator Henricus natalem diem Coloniæ celebrans, Heribertum Archiepiscopum, olim à se malè habitum, satisfactione placavit. Cui reconciliatus Archiepiscopus prædixit, se propediem moriturum, quod & factum est, claruitque mortuus miraculis. Inter miracula D. Heriberti verò, quod mirandum maximè, numerant Scriptores etiam Heterodoxi. 1. Energumenum dæmonio liberavit. 2. Aquam, qua manus lavit, in medicinam saluberrimam convertit. 3. Vino, cui digitum intinxit suum, cæcutienti fœminæ beneficium lucis restituit. 4. Potenti oratione sua cœlesti lumen sibi impetravit. 5. Henrico II. Cæsari, & sibi diem mortis prædixit vates. 6. Choreis contra interdictum Ecclesiæ tentatis & continuatis, & inde hominum saltu continuo divinitus punitorum miseris, in pago Kolbeck precibus suis optatum finem imposuit. Fine quievit ipse beatissimo an. 1022. bienio ante D. Henricum. Sedit an. 24.

XXXIX. PILGRIMUS. XVIII. ARCH.
II. ELECTOR.

Pilgrimus ex pauperibus natus parentibus, dum Grammaticæ elementis navavit operam, cantando juxtà ac mendicando victum quærere more multorum cogebatur adolescens. Hildeshemii ea ætate sedebat Episcopus D. Bernvvaldus, cuius aures suavi medodia stans ante fores Pilgrimus cum mulceret, continuo Episcopus illustratus vaticinio, suis dixit domesticis: adducite mihi Archiepiscopum Coloniensem. Præter mendicabulum nemo præ foribus est, reponebant domestici: tum verò Bernvvaldus: atqui hoc ipsum mendicabulum erit Archiepiscopus Coloniensis. Adhibitus dein mensæ Principis, & bene pastus vaticinanti Bernvvaldo promisit, se grates denuo habiturum ad aram, cum pri-

mò litaturus Deo esset Sacerdos. Ita dimissus crevit virtute & sapientia: ob vultus tamen deformitatem nobilitati haud acceptus, in pago constitutus est Parochus, quem venationi intentus D. Henricus Imperator cum obvium sibi haberet, & ut Missæ Sacrificium se præsentem offerret, potiùs rogaret, quàm imperaret, mox ignoto Cæsari morem gessit. Inter celebrandum mirabatur Henricus, quòd homo tam deformis in Sacerdotum electam sortem fuisset cooptatus: at tunc subito audiri cœperunt verba: *ipse fecit nos, & non ipsi nos.* Monente Piligrimo, aut veriùs Deo, hæc ipsa altiori sonitu verba sunt repetita. Unde persuasus Cæsar tanquam audito de Piligrimi probitate oraculo, eundem pluris cœpit æstimare adeò, ut Piligrimum Electorali Sede judicârit dignissimum. Coloniae igitur anno 1022. cum primò celebraret Sacrum, dati Bernvaldo Hildesienfi Episcopo promissi probè memor, preces pro vivis dici solitas dicere paravit: at divinitus ibidem revelata Bernvaldi morte eundem mox inter mortuos numeravit populo mirante & vaticinium clamante. Annis 14. illustravit Coloniensem Ecclesiam an. 1036. D. Bernvaldi mortui vestigia secutus.

XL. HERMANNVS II. XIX. ARCH.
III. ELECTOR.

Hermannus II. Ehrenfridi seu Ezilonis inter Palatinos Comites Electoris filius, Henrici de Lacu itidem Electoris frater aut patruelis, geminum à virtutibus sibi mutuum sumpsit, aut proprium fecit cognomentum, pariter *Pius* & *Nobilis* per Antonomasiâ passim appellatus. Dum primas virtuti tribuit, Pontificem & Cæsarem atque bonos omnes sibi faventes habuit; à D. Leone IX. enim post Concilium Moguntinum impetrâsse fertur privilegium, quo Purpura Romana Hermannò & futuris Successoribus concederetur deinceps singulis ac universis. In eodem Concilio, & aliàs Henricum III. Imperato-

ratores venerari licuit Coloniae nunquam adversum. De Hermannus virtutibus testimonium dixit inter alia etiam lampas pretiosa, quam in sacello quoque D. Magdalene honoribus dicato, luce perpetua iussit illustrari: illustravit vero Hermannus Germanam precipue Ecclesiam annis 19. an. 1055. tumulo illatus.

XLI. D. ANNO. XX. ARCH.
IV. ELECTOR.

ANno è Suevorum Comitum de Sonnenberg stemmate natus, frater Weneri Archi-Episcopi Magdeburgici, artibus, scientiis & virtutibus rite instructus, atque inter Canonicos adscriptus, Bambergensium Gymnasio Præses est postulatus: inde verò ab Henrico III. Cæsare consiliis adhibitus, & Legatus Colonia missus, tanti ab Hermanno II. Archipræsule, & Canonicorum Collegio fuit æstimatus, ut eundem præ competitoribus aliis in Caput suum delegerint. Mox etiam publica Imperii autoritate Henrico IV. Romanorum Regi admodum Adolescenti datus, Adelbertum Bremensem Episcopum eo in munere expertus est adversarium, Henrici seductorem vaferimum; unde Augustus discipulus adversus Magistrum tantam concepit iram, ut nisi Agnes Augusta mater vim elusisset, Elector Coloniae in tantilli Cæsaris insidias incidisset, aut aperto vulnere concidisset. Idem iustitiæ assertor fuit non nunquam rigidissimus; argumento nobis sit exemplum ex pluribus unum. Cum mulier multis obnoxia litibus iniquos iudices coram Archipræsule insimulasset, & causam argumentis firmasset, latâ ab Annone sententiâ, Viris septem eruti sunt oculi; septimo tamen, fortassis omnium minus reo relictus est oculus, ut cæcorum deinceps dux foret. Hujus ipsius Archi-Episcopi Coloniae servari in monasterio Sigenbergensi ajunt Pedum, cui inscripta hæc sit legere verba:

Tityre coge pecus, cæcos ne ducito cæcus.

X 3

Dux

Dux oculatissimus verò inter Colonienfes fuit an. 20. vaticinijs & miraculis clarus, quem multis profecuti sunt laudibus *Albertus Kranzius, Brovverus & Scriptores etiam A catholici.* Mortuum dicunt an. 1075.

XLII. HILDOLPHVS, XXI. ARCH.
V. ELECTOR.

Hildolphus annorum 4. Archipræful ex humili loco in Cæsaris Henrici IV. aulam translatus, partim ad aras ritè faciendo, partim meritis suis alijs præclaris adeò sibi devinxit D. Annonis, aut veriùs divini Numinis favores, ut cum librum suo & proximorum bono peraccommodum rogasset D. Archipræfulem, hic continuò responderit: habebis brevè & librum, & Sedem Annonis: unde cecinit Poeta:

Ex humili scandit sacrae ad fastigia Sedis
Hildolphus, quod ei dixerat Anno priùs,

XLIII. SIGEVVINVS XXII. ARCH.
VI. ELECTOR.

Sigevvinus 10. annorum Antistes, in Eiffia natus, D. Annoni ob insignia merita non minùs carus & acceptus, quàm Hildolphus habebatur: testimonii loco esse poterat, quòd pari vaticinio prædixerit Anno vates Segevvinò Colonienfem Infulam: monumenti instar sit versus:

Eiffia Sigvvinum genuit, prædixerat Anno
Mitram.

XLIV. HERMANNVS XXIII. ARCH.
VII. ELECTOR.

Hermannus 10. annorum Archipræful, natus Comes de Notheim, aut veriùs Henrici cognomento Pinguis ad Visurgim Ducis filius, Richenzæ Lotharii II. Augustæ conjugis frater, D. Severini sacras Reliquias honoratori loco posuit

fuit & exornavit; insignem etiam promeritus est laudem moderatâ parsimoniâ, & redituum Ecclesiasticorum curâ sedulâ, quod indicant nobis verba:

Ossa Severini gemmis ornavit & auro
Nobilis Hermannus sanguine, dives opum.

XLV. FRIDERICVS I, XXIV. ARCH.
VIII. ELECTOR.

FRidericus Comes Forojuliensis, aut testibus Scriptorum Colonienſium calamis è Suevorum Comitum stirpe prognatus, cum D. Norberto Parthenopolis Archiepiscopo egit cominus & eminus, ut quaqua versus prodesſent Ecclesiæ. Apostolicum Friderici Zelum unâ cum aliis multis dilaudavit Monasterium in Insula Rhenana, Rolandi dictâ, & alterum in monte S. Apollinaris munificentissimè extractum. Sedit annis 32. mortuus an, 1131.

S E C U L U M XII.

XLVI. BRVNO II, XXV. ARCH.
IX. ELECTOR.

Bruno Comes de Altena in Westphalia natus, tribus in Ecclesiis floruit Colonix & Confluentix. Merita ejus tanta fuerunt, ut licet epilepsix morbo laboraret, & Godefredus Sanctensis Præpositus æmulorum potentissimus multis placeret, nihilominus Brunonem eligendum Archipræsulem censerent Canonicorum plures, & suaderet Imperator Lotharius II. Nemini nempe Elector hic displicuit magis, quam ipse sibi: quare non nisi multorum precibus, & D. Bernardi consiliis persuasus, Colonix Solium conscendit, postquam jam Treverensium Insulam neutiquam admisit, Innocentio II. Pontifice
Bru-